

อภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า ผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเนื่องจากประสบการณ์ตรงที่ได้รับ ทิศทางของการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตมีทิศทางของการเปลี่ยนไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ การเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตแตกต่างกันไปตามตัวแปร ได้แก่ คณะ เพศ อายุ ตำแหน่ง ลำดับรุ่นที่นิสิตเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาวิชาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภูมิภาคของโรงเรียนเดิมในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบปลายปีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรม และมีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนทัศนคติในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา ผู้วิจัยจะได้อภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานดังกล่าวตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของการเลือกตอบแบบสอบถามแต่ละข้อคำถามในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ของผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา (ตารางที่ 4) และการพิจารณาค่าดัชนีของการเปลี่ยนทัศนคติ (ตารางที่ 13 และ 14) ผู้นำกิจกรรมนิสิตแต่ละฝ่ายเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเรื่องต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัดโดยพิจารณาจากฐานนิยมดังนี้

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร มีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .26 ในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "ระเบียบ" ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (40.28%) เปลี่ยนทัศนคติจากความเข้าใจว่า "ระเบียบ" ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ กฎเกณฑ์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี มาเป็นกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย (54.17%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .24 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ที่ดำเนินการทำตนให้เป็นนิสิตที่ดี โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (36.11%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่าคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ที่ดำเนินการทำตนให้เป็นนิสิตที่ดีมีประโยชน์น้อย มาเป็นไม่มีประโยชน์เลย

(37.50%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .23 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกีฬาที่ไม่ควรมีขบวนพาเหรด โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (37.50%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมกีฬาที่ไม่ควรมีขบวนพาเหรดเพราะเป็นการรบกวนผู้อื่น มาเป็นการวิครอนเสรีภาพส่วนบุคคล (37.50 %) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีค่าดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .36 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของประธานเชียร์ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (69.44%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนเข้มแข็งและเคร่งครัดต่อระเบียบ มาเป็นประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล (84.72%) และผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่มีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .21 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคน โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (56.94%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ ช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด (65.28%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายปกครอง มีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .22 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการเรียน โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (36.49%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า คำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการเรียนมีประโยชน์น้อย มาเป็นไม่มีประโยชน์เลย (32.43%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .32 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกีฬาที่ควรมีขบวนพาเหรด โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (20.27%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การเข้าร่วมกีฬาควรมีขบวนพาเหรดเพื่อแสดงความสามัคคีพร้อมเพรียง มาเป็นเพื่อเป็นการออกกำลังกาย (28.38%) ผู้นำกิจกรรมนิสิต มีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .25 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคน โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (68.92%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ ช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด (62.16%) และผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .24 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับผลเสียของการประชุมเชียร์ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (36.49%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ผลเสียของการประชุมเชียร์คือ เป็นผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษา มาเป็นเป็นการเสียเวลาโดย

แปล่าประโยชน์ (44.59%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงาน มีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .22 ในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "อาวูโล" ในจุฬาฯ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (60%) เปลี่ยนทัศนคติจากความเข้าใจว่า "อาวูโล" ในจุฬาฯ คือ ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเคารพเชื่อฟัง ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า มาเป็น นิสิตรุ่นน้องเคารพเชื่อฟังนิสิตรุ่นพี่ที่วางตัวเหมาะสมเท่านั้น (50%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .25 ในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "ระเบียบ" ในจุฬาฯ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (36.67%) เปลี่ยนทัศนคติจากความเข้าใจว่า "ระเบียบ" ในจุฬาฯ คือ กฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย มาเป็นกฎเกณฑ์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี (58.33%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .24 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (58.33%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นนิสิตควรปกครองตนเอง มาเป็นควรให้คณะกรรมการนิสิตปกครองนิสิตรุ่นน้อง (55%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .15 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเชียร์กีฬาที่ไม่ควรมีชววนพาเหรด โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (40%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การเชียร์กีฬาไม่ควรมีชววนพาเหรดเพราะเป็นการรบกวนผู้อื่น มาเป็นการวิครอนเสรีภาพส่วนบุคคล (46.67%) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .18 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเชียร์กีฬาระหว่างคณะ กับการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (58.33%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์ระหว่างมหาวิทยาลัย มาเป็นไม่มีความจำเป็นต้องไปเชียร์ทั้งกีฬาระหว่างคณะและกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (63.33%) และผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .22 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคน โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (58.33%) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ การผ่อนคลายความตึงเครียด มาเป็นช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น (63.33%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายวิชาการ มีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .27 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (40.63%) เปลี่ยน

ทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นควรให้คณะกรรมการนิสิตปกครอง
 นิสิตรุ่นน้อง มาเป็นควรให้นิสิตปกครองตนเอง (43.75 %) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการ
 เปลี่ยนทัศนคติ .36 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิต
 แต่ละคน โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (46.88 %) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า
 ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ ช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มาเป็น
 การผ่อนคลายความตึงเครียด (71.88 %) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .19
 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนิสิตใหม่ที่ขาดชมเชียรในหอประชุม โดยที่ผู้นำ
 กิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (40.63 %) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า นิสิตใหม่ที่ขาดชม
 เชียรในหอประชุมไม่จำเป็นต้องได้รับโทษ มาเป็นควรได้รับโทษด้วยการร้องเพลงเชียร์
 เป็นหมู่ (50 %) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .24 ในเรื่องความคิดเห็น
 เกี่ยวกับหน้าที่ของนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (71.88 %)
 เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ควรมีหน้าที่สอนให้ร้องเพลง
 เชียร์และวาดลวดลายบางประการ มาเป็นควรมีหน้าที่สอนให้ร้องเพลงเชียร์เท่านั้น (43.75 %)
 และผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .23 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบที่
 ใช้อย่างนิสิตจุฬาฯ ในปัจจุบัน โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (34.38 %) เปลี่ยนทัศนคติ
 จากความคิดเห็นว่า ระเบียบที่ใช้อย่างนิสิตจุฬาฯ ในปัจจุบันควรเป็นระเบียบที่มหาวิทยาลัย
 ตั้งขึ้น และระเบียบที่นิสิตรุ่นพี่ตั้งขึ้นด้วย มาเป็นระเบียบที่มหาวิทยาลัยตั้งขึ้น และระเบียบที่
 ตกทอดกันมา (50 %)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬามีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .27 ในเรื่องความเข้าใจ
 เกี่ยวกับ "อาวูโส" ในจุฬาฯ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (50 %) เปลี่ยนทัศนคติจาก
 ความเข้าใจว่า "อาวูโส" ในจุฬาฯ คือ ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเคารพเชื่อฟังผู้ที่มีประสบการณ์
 มากกว่า มาเป็นนิสิตรุ่นน้องเคารพเชื่อฟังนิสิตรุ่นพี่ที่วางตัวเหมาะสมเท่านั้น (47.92 %)
 ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ .27 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับ
 จากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่
 (50 %) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า คำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัย
 มีประโยชน์น้อย มาเป็นไม่มีประโยชน์เลย (50 %) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติ
 .40 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของประธานเชียร์ โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่
 (75 %) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนเข้มแข็งและ

เคร่งครัดต่อระเบียบ มาเป็นประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล (75 %) และผู้นำกิจกรรมนิสิตมีทัศนคติ .19 ในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโชนิสิตใหม่ที่ซาคซอมเชียร์ในหอประชุม โดยที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่ (45.83 %) เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า นิสิตใหม่ที่ซาคซอมเชียร์ในหอประชุมไม่จำเป็นต้องได้รับโชนมาเป็นควรได้รับโชนด้วยการร้องเพลงเชียร์เป็นหมู่ (50 %)

ในบรรดาทัศนคติที่เปลี่ยนไปในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายต่าง ๆ มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในทำนองเดียวกันและแตกต่างกันดังนี้

การเปลี่ยนทัศนคติในทำนองเดียวกัน ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงานและฝ่ายกีฬา มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในทำนองเดียวกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "อาวูโส" ในจุฬาฯ โดยเปลี่ยนทัศนคติจากความเข้าใจว่า "อาวูโส" ในจุฬาฯ คือ ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเคารพเชื่อฟัง ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า มาเป็นนิสิตรุ่นน้องเคารพเชื่อฟังนิสิตรุ่นพี่ที่วางตัวเหมาะสมเท่านั้น ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหารและฝ่ายดำเนินงานมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในทำนองเดียวกันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเชียร์กีฬาที่ไม่ควรมีขบวนพาเหรด โดยเปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่าการเชียร์กีฬาไม่ควรมีขบวนพาเหรด เพราะเป็นการรบกวนผู้อื่น มาเป็นการวิครอนเสรีภาพส่วนบุคคล ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหารและฝ่ายกีฬามีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในทำนองเดียวกันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของประธานเชียร์ โดยเปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนเข้มแข็งและเคร่งครัดต่อระเบียบ มาเป็นประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล นอกจากนั้นผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายวิชาการและฝ่ายกีฬามีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโชนนิสิตใหม่ที่ซาคซอมเชียร์ในหอประชุม โดยเปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า นิสิตใหม่ที่ซาคซอมเชียร์ในหอประชุมไม่จำเป็นต้องได้รับโชน มาเป็นควรได้รับโชนด้วยการร้องเพลงเชียร์เป็นหมู่

ส่วนการเปลี่ยนทัศนคติที่แตกต่างกัน ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหารและฝ่ายดำเนินงาน มีทัศนคติเปลี่ยนไปในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "ระเบียบ" ในจุฬาฯ เช่นเดียวกัน แต่ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหารเปลี่ยนทัศนคติจากความเข้าใจว่า "ระเบียบ" ในจุฬาฯ คือ กฎเกณฑ์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี มาเป็นกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย ส่วนผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงานเปลี่ยนทัศนคติจากความเข้าใจว่า "ระเบียบ" ในจุฬาฯ คือ กฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย มาเป็นกฎเกณฑ์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงานและฝ่ายวิชาการมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกัน แต่ผู้นำ

กิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงาน เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น นิสิตควรปกครองตนเอง มาเป็นควรให้คณะกรรมการนิสิตปกครองนิสิตรุ่นน้อง ส่วนผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายวิชาการ เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น ควรให้คณะกรรมการนิสิตปกครองนิสิตรุ่นน้อง มาเป็นควรให้นิสิตปกครองตนเอง นอกจากนี้ ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน และฝ่ายวิชาการ มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนเช่นเดียวกัน แต่ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง และฝ่ายวิชาการ เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ ช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด ส่วนผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงาน เปลี่ยนทัศนคติจากความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ การผ่อนคลายความตึงเครียดมาเป็นการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

จากการเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของการเลือกตอบแบบสอบถามแต่ละข้อคำถาม ในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ของผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายต่าง ๆ นอกจากมีการเปลี่ยนทัศนคติแล้ว ผู้นำกิจกรรมนิสิตยังมีทัศนคติที่คงที่ในเรื่องต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหารมีทัศนคติที่คงที่เกี่ยวกับความคิดเห็นว่า นิสิตใหม่ที่ขาดความพร้อมในหอประชุมไม่จำเป็นต้องไคร้โบท (47.22 %) นิสิตใหม่ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของการเชียร์นั้นสมควรที่จะได้รับการวางดาวตกเตือนในที่ประชุม (41.67 %) และมีความเข้าใจว่า "ระเบียบ" ในจุฬาลงกรณ์ คือ กฎเกณฑ์ที่ปฏิบัติกันมาเป็นประเพณี (40.28 %)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายปกครองมีทัศนคติที่คงที่เกี่ยวกับความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้องเหมือนกับเป็นน้องของตนเอง (60.81 %) การเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (48.65 %) และความเข้าใจว่า "ระเบียบ" ในจุฬาลงกรณ์ คือ กฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย (41.89 %)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงานมีทัศนคติที่คงที่เกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ควรจะมีนิสิตรุ่นพี่ควบคุมความประพฤติและการวางตัวของนิสิตใหม่ เพื่อเป็นผู้ช่วยแนะนำและให้ความช่วยเหลือนิสิตใหม่ในเรื่องต่าง ๆ (80 %) การเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์

ก็พิจารณาว่ามหาวิทยาลัย (58.33%) ประโยชน์ของการประชุมเชิงระดมความคิดเห็นแต่ละคน คือ การผ่อนคลายความตึงเครียด (58.33%) และระเบียบที่เข้มงวดมีลึกลับ ในปัจจุบัน ควรเป็นระเบียบที่มหาวิทยาลัยตั้งขึ้น และเป็นระเบียบที่ตกลงกันมา (41.67%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายวิชาการ มีทัศนคติคงที่เกี่ยวกับความคิดเห็นว่า การแต่งกาย ของนิสิตรุ่นที่ควรแต่งให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตใหม่ (59.38%) นิสิตรุ่นที่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้อง โดยการให้คำแนะนำที่ถี่ถ้วน (43.75%) และคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัยมีประโยชน์ต่อนิสิตรุ่นน้องน้อย (40.63%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬา มีทัศนคติที่คงที่เกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชิงระดมความคิดเห็นแต่ละคนคือ การผ่อนคลายความตึงเครียด (54.17%) ในการเคารพเชื่อฟังนิสิตรุ่นพี่นั้นเป็นสิทธิของนิสิตรุ่นน้องที่จะเลือกเคารพนิสิตรุ่นพี่ (22.92%) และผลเสียของการประชุมเชิงระดมความคิดเห็นคือ เป็นการเปิดโอกาสให้นิสิตรุ่นพี่ใช้อำนาจโดยไม่มีเหตุผล (14.58%)

จากการพิจารณาค่าดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติในแต่ละข้อคำถามย่อย (ตารางที่ 19 ในภาคผนวก ก.) เปรียบเทียบกับจำนวนร้อยละที่เท่ากันระหว่างการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 แสดงให้เห็นว่า จำนวนร้อยละที่เท่ากันนั้นไม่สามารถยืนยันได้ว่าผู้นำกิจกรรมนิสิตมีทัศนคติที่คงที่ในข้อคำถามนั้น ๆ เนื่องจากในข้อคำถามดังกล่าวมีค่าดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เกิดการสลับในการเลือกตอบแต่ละข้อคำถาม จำนวนร้อยละที่เท่ากันอาจจะมาจากการเลือกตอบในข้อคำถามเดิมของทั้งผู้นำกิจกรรมนิสิตคนเดิม และผู้นำกิจกรรมนิสิตคนอื่นที่เปลี่ยนมาเลือกตอบในข้อคำถามนั้น และผู้นำกิจกรรมนิสิตที่เคยเลือกตอบในข้อคำถามนั้น ๆ ในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 อาจเปลี่ยนไปเลือกตอบในข้อคำถามอื่นในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 2 นั่นคือ ผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติไปจากเดิม

การอภิปรายผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตภายหลังจากการได้รับประสบการณ์ในการทำงานด้านกิจกรรมมาแล้วหนึ่งภาคการศึกษา ทัศนคติที่เปลี่ยนไปนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อนำกิจกรรมนิสิตทำงานด้านกิจกรรมมาแล้วพบอุปสรรคในการทำงาน พบกับปัญหาต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างความคิดเห็น ความรู้สึก และการกระทำของตน นอกจากนั้นกิจกรรมบางอย่างที่ห่างไปอาจจะได้รับผลดี

หรือไม่ได้รับผลก็ตามมา หรือกิจกรรมบางอย่างที่ต่ำลงไปอาจจะชดเชยหรือคล้ายตาม บรรพัตฐานของสังคมที่ตนเชื่อมั่น ในกรณีนี้ทำให้ผู้นำกิจกรรมนิสิตเกิดความขัดแย้งขึ้นใน ระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำขึ้น เขาจะพยายามทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อ ลดความขัดแย้งนั้น การเปลี่ยนทัศนคติเป็นวิธีหนึ่งที่จะลดความขัดแย้งนั้นได้ นอกจากนั้น ประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมนิสิตยังมีผลต่อการเปลี่ยน ทัศนคติมากกว่าประสบการณ์ คำณการเวียน² จึงเป็นการสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติ ที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากประสบการณ์ตรงที่ได้รับ

ในการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิต อาจเปลี่ยนได้ทั้ง 2 ลักษณะ คือ การ เลือกไม่เลือกตอบในข้อคำถามเดิมในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 2 นั่นคือการละทิ้งทัศนคติ เดิม และการเลือกตอบในข้ออื่นแทนที่จะเลือกตอบในข้อเดิมในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 2 นั่นคือการเกิดทัศนคติใหม่ การเปลี่ยนทัศนคติทั้งในทิศทางของการละทิ้งทัศนคติ เดิมและเกิด ทัศนคติใหม่แสดงให้เห็นชัดเจนจากการเปรียบเทียบจำนวนร้อยละในการ เลือกตอบแต่ละข้อ คำถามในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 (ตารางที่ 4) และจากทิศทางของ การเปลี่ยนทัศนคติในการละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ในแต่ละข้อคำถามย่อย (ตารางที่ 20 ในภาคผนวก ก.) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางละทิ้ง ทัศนคติเดิมในเรื่องต่าง ๆ ที่เห็นเด่นชัดดังนี้

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีการเปลี่ยนทัศนคติไป ในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากที่สุด (1.00) มีการละทิ้งทัศนคติเดิมในเรื่องเกี่ยวกับความ คิดเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องไปเชียร์ทั้งกีฬาระหว่างคณะและกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (65.28%) การเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (63.89%) นิสิตใหม่ที่ขาดการเชียร์กีฬาควรได้รับ โฆษณาการร้องเพลงเชียร์เป็นหมู่ (43.06%) นิสิตใหม่ที่ขาดชมเชียร์ในห้องประชุมควรได้รับ โฆษณาการร้องเพลงเชียร์

¹Kiesler, Collins and Miller, op. cit., pp. 157-60.

²Shepler, loc. cit.

เป็นหมู่ (38.89%) นิสิตทุกคนควรอยู่กับฉันดีเพื่อน ไม่มีรุ่นพี่รุ่นน้อง (34.72%) และคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัยมีประโยชน์ (34.72%)

ผู้นำกิจกรรมฝ่ายปกครอง ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากที่สุด (1.00) มีการละทิ้งทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องไปเชียร์ทั้งกีฬาระหว่างคณะและกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (68.92%) การจัดการเชียร์กีฬาควรไปเชียร์พร้อมกลุ่มเพื่อนที่ตนพอใจ (60.81%) นิสิตรุ่นน้องควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นพี่เหมือนปฏิบัติกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน (56.76%) การเชียร์กีฬาไม่ควรมีขบวนพาเหรดเพราะเป็นการรบกวนผู้อื่น (51.35%) และการเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (48.65%)

ผู้นำกิจกรรมฝ่ายดำเนินงาน ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากที่สุด (1.00) มีการละทิ้งทัศนคติเดิมในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องไปเชียร์ทั้งกีฬาระหว่างคณะและกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (56.67%) นิสิตทุกคนควรอยู่กับฉันดีเพื่อน ไม่มีรุ่นพี่รุ่นน้อง (53.33%) การศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นควรให้คณะกรรมการนิสิตปกครองนิสิตรุ่นน้อง (43.33%) การเชียร์กีฬาไม่ควรมีขบวนพาเหรดเพราะเป็นการรบกวนผู้อื่น (40%) และคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัยมีประโยชน์ (36.67%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตผ่านวิชาการ ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากที่สุด (1.00) มีการละทิ้งทัศนคติเดิมในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องไปเชียร์ทั้งกีฬาระหว่างคณะและกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (65.63%) นิสิตรุ่นน้องควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นพี่เหมือนปฏิบัติต่อเพื่อนรุ่นเดียวกัน (59.38%) นิสิตรุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้องเหมือนปฏิบัติต่อเพื่อนรุ่นเดียวกัน (56.25%) การชมเชียร์ในห้องประชุมควรตั้งเป็นกฎให้ นิสิตใหม่ทุกคนเข้าประชุมเชียร์ (53.13%) และ นิสิตใหม่ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของการเชียร์สมควรที่จะได้รับการว่ากล่าวตักเตือนในที่ประชุม (50%)

ผู้นำกิจกรรมฝ่ายกีฬา ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากที่สุด (1.00) มีการละทิ้งทัศนคติเดิมในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า การประชุมเชียร์เป็นกิจกรรมที่ไม่สร้างเสริมปัญญา (79.17%) การจัดการเชียร์

กีฬาควรไปเชียร์พร้อมกลุ่มเพื่อนที่ตนพอใจ (60.42%) นิสิตรุ่นน้องควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นพี่เหมือนปฏิบัติต่อเพื่อนรุ่นเดียวกัน (58.33%) การเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย (58.33%) การที่นิสิตรุ่นพี่ปกครองนิสิตรุ่นน้องทำให้นิสิตรุ่นน้องไม่เป็นตัวของตัวเอง (52.08%) และการจัดการชมเชียร์ในห้องประชุมควรตั้งเป็นกฎให้นิสิตใหม่ทุกคนเข้าประชุมเชียร์ (43.75%)

จะเห็นได้ว่า ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ ส่วนใหญ่มีการละทิ้งทัศนคติเดิมในเรื่องการเชียร์กีฬาระหว่างคณะ กับการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย โดยละทิ้งทัศนคติเดิมที่ว่า ไม่มีความจำเป็นต้องไปเชียร์ทั้งกีฬาระหว่างคณะและกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย ส่วนผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬามีการละทิ้งทัศนคติเดิมในเรื่องเดียวกันแต่ละทิ้งทัศนคติที่ว่า การเชียร์กีฬาระหว่างคณะสำคัญกว่าการเชียร์กีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย

ส่วนการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางเกิดทัศนคติใหม่ในเรื่องต่าง ๆ ที่เห็นเด่นชัดมีดังนี้

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตมีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางเกิดทัศนคติใหม่ .65 ในเรื่องความเข้าใจว่า "สามัคคี" ในจุฬาฯ คือ ความพร้อมเพรียงปรองดองกันของนิสิตจุฬาฯ ทั้งหมด (ครั้งที่ 1 76.39%, ครั้งที่ 2 79.17%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .64 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล (ครั้งที่ 1 65.28%, ครั้งที่ 2 84.72%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .55 ในเรื่องความเข้าใจว่า "น้ำใจ" คือ การแสดงออกซึ่งความช่วยเหลือเพื่อความเจริญของส่วนรวม (ครั้งที่ 1 59.72%, ครั้งที่ 2 66.67%) และนิสิตรุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้องโดยการให้ความช่วยเหลือ (ครั้งที่ 1 61.11%, ครั้งที่ 2 63.89%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .54 ในเรื่องความเข้าใจว่า "ประเพณี" ของจุฬาฯ คือ แบบแผนที่ชาวจุฬาฯ ปฏิบัติสืบต่อกันมาและเป็นที่ยอมรับ (ครั้งที่ 1 61.11%, ครั้งที่ 2 69.44%) และมีการเกิดทัศนคติใหม่ .50 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคนคือ ช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น (ครั้งที่ 1 56.94%, ครั้งที่ 2 58.33%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายปกครอง ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตมีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางเกิดทัศนคติใหม่ .84 ในเรื่องความเข้าใจว่า "สามัคคี" ในจุฬาฯ คือ ความพร้อมเพรียงปรองคองกันของนิสิตจุฬาฯ ทั้งหมด (ครั้งที่ 1 74.32%, ครั้งที่ 2 82.43%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .83 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ต่อส่วนรวมคือ ก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ (ครั้งที่ 1 51.35%, ครั้งที่ 2 44.59%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .68 ในเรื่องความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ควรมีหน้าที่สอนให้ร้องเพลงเชียร์และว่ากล่าวบางประการ (ครั้งที่ 1 74.32%, ครั้งที่ 2 81.08%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .65 ในเรื่องความเข้าใจว่า "ประเพณี" ของจุฬาฯ คือ แบบแผนที่ชาวจุฬาฯ ปฏิบัติสืบต่อกันมาและเป็นที่ยอมรับ (ครั้งที่ 1 77.03%, ครั้งที่ 2 72.97%) และมีการเกิดทัศนคติใหม่ .63 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล (ครั้งที่ 1 65.28%, ครั้งที่ 2 84.72%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายดำเนินงาน ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตมีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางเกิดทัศนคติใหม่ .77 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ควรจะมีนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมความประพฤติและการวางตัวของนิสิตใหม่ เพื่อเป็นผู้ช่วยแนะนำและให้ความช่วยเหลือนิสิตใหม่ในเรื่องต่าง ๆ (ครั้งที่ 1 80%, ครั้งที่ 2 80%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .65 ในเรื่องความเข้าใจว่า "ประเพณี" ของจุฬาฯ คือ แบบแผนที่ชาวจุฬาฯ ปฏิบัติสืบต่อกันมา และเป็นที่ยอมรับ (ครั้งที่ 1 68.33%, ครั้งที่ 2 78.33%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .62 ในเรื่องความเข้าใจว่า "สามัคคี" ในจุฬาฯ คือ ความพร้อมเพรียงปรองคองกันของนิสิตจุฬาฯ ทั้งหมด (ครั้งที่ 1 68.33%, ครั้งที่ 2 81.67%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .59 ในเรื่องความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ควรมีหน้าที่สอนให้ร้องเพลงเชียร์และว่ากล่าวบางประการ (ครั้งที่ 1 61.67%, ครั้งที่ 2 60%) และมีการเกิดทัศนคติใหม่ .50 ในเรื่องความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้องโดยการให้ความช่วยเหลือ (ครั้งที่ 1 56.67%, ครั้งที่ 2 68.33%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายวิชาการ ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตมีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางเกิดทัศนคติใหม่ .75 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล (ครั้งที่ 1 68.75%, ครั้งที่ 2 87.50%) มีการเกิดทัศนคติใหม่

.73 ในเรื่องความเข้าใจว่า "สามัคคี" ในจุฬา คือ ความพร้อมเพรียงปรองคองกันของ นิสิตจุฬา ทั้งหมด (ครั้งที่ 1 65.63%, ครั้งที่ 2 81.25%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .72 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคน คือ ช่วยในการ ปรับตัวเข้ากับผู้อื่น (ครั้งที่ 1 46.88%, ครั้งที่ 2 62.50%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .69 ในเรื่องความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้องโดยการให้ความช่วยเหลือ (ครั้งที่ 1 65.63%, ครั้งที่ 2 68.75%) และมีการเกิดทัศนคติใหม่ .63 ในเรื่องความคิดเห็นว่า การจำกัดสิทธิบางประการของนิสิตใหม่ในแต่ละคณะควรปรับปรุงแก้ไข การจำกัดสิทธิที่ไม่ มีเหตุผล (ครั้งที่ 1 75%, ครั้งที่ 2 53.13%)

ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายกีฬา ในบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตมีการเปลี่ยนทัศนคติไปในทาง เกิดทัศนคติใหม่ .83 ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ดี มีเหตุผล (ครั้งที่ 1 45.83%, ครั้งที่ 2 75%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .79 ในเรื่อง ความเข้าใจว่า "สามัคคี" ในจุฬา คือ ความพร้อมเพรียงปรองคองกันของนิสิตจุฬา ทั้งหมด (ครั้งที่ 1 75%, ครั้งที่ 2 81.25%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .71 ในเรื่องความ คิดเห็นว่า การแต่งกายของนิสิตรุ่นพี่ควรแต่งให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิตใหม่ (ครั้งที่ 1 52.08%, ครั้งที่ 2 72.92%) มีการเกิดทัศนคติใหม่ .70 ในเรื่องความคิดเห็นว่า นิสิต รุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้องโดยการให้ความช่วยเหลือ (ครั้งที่ 1 50%, ครั้งที่ 2 70.83%) และมีการเกิดทัศนคติใหม่ .67 ในเรื่องความเข้าใจว่า "ประเพณี" ของจุฬา คือ แบบแผนที่ชาวจุฬา ปฏิบัติสืบต่อกันมาและเป็นที่ยอมรับ (ครั้งที่ 1 77.08%, ครั้งที่ 2 68.75%)

จะเห็นว่าผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่าย- วิชาการ และฝ่ายกีฬา ส่วนใหญ่มีการเกิดทัศนคติใหม่ในเรื่องความเข้าใจว่า "ประเพณี" ของจุฬา คือ แบบแผนที่ชาวจุฬา ปฏิบัติสืบต่อกันมาและเป็นที่ยอมรับ และความเข้าใจ ว่า "สามัคคี" ในจุฬา คือ ความพร้อมเพรียงปรองคองกันของนิสิตจุฬา ทั้งหมด นอกจากนั้นผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา ส่วนใหญ่มีการเกิดทัศนคติใหม่ในเรื่องความคิดเห็นว่า นิสิตรุ่นพี่ควรปฏิบัติต่อนิสิตรุ่นน้อง โดยการให้ความช่วยเหลือ และผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายวิชาการ

และฝ่ายกีฬา ส่วนใหญ่มีการเกิดทัศนคติใหม่ในเรื่องความคิดเห็นว่า ประธานเชียร์ควรมีลักษณะเป็นคนมีวาทศิลป์ มีเหตุผล

จากการพิจารณาการเปรียบเทียบจำนวนร้อยละในการเลือกตอบแต่ละข้อคำถาม ในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 (ตารางที่ 4) และการพิจารณาทิศทางของการเปลี่ยนทัศนคติในทางละทิ้งทัศนคติเดิม และเกิดทัศนคติใหม่ (ตารางที่ 20 ในภาคผนวก ก.) แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิต มีทิศทางของการเปลี่ยนไปในทางทั้งละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากเมื่อผู้นำกิจกรรมนิสิตได้รับประสบการณ์ตรงจากกิจกรรมตามตำแหน่งหน้าที่ที่ควรรับผิดชอบ เขาเหล่านั้นอาจจะพบกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกับทัศนคติของเขาที่มีต่อกิจกรรมเหล่านั้น จึงทำให้เขาเปลี่ยนทัศนคติไปจากชอบเป็นไม่ชอบ หรือจากไม่ชอบเป็นชอบ เป็นต้น ซึ่งก็หมายถึงการละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่นั้นเอง ดังนั้นจึงเป็นการสนับสนุน สมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ทิศทางของการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิต มีทิศทางของการเปลี่ยนไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ นอกจากนั้น จากการพิจารณาทิศทางและการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ของทิศทางในการเปลี่ยนทัศนคติในทางละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ (ตารางที่ 12 และ 13) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีทิศทางของการเปลี่ยนทัศนคติไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากกว่าเกิดทัศนคติใหม่ และไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในเรื่องทิศทางในการเปลี่ยนทัศนคติทั้งทิศทางในทางละทิ้งทัศนคติเดิมและเกิดทัศนคติใหม่ในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายต่าง ๆ

ในการเปรียบเทียบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าไคสแควร์ของแต่ละข้อคำถาม ตามตัวแปรในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 (ตารางที่ 9 และ 10) จะเห็นได้ว่าผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตภายหลังจากการได้รับประสบการณ์จากกิจกรรมมาแล้วหนึ่งภาคการศึกษา โดยพิจารณาได้จาก ความมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความไม่มีนัยสำคัญทางสถิติของค่าไคสแควร์ในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 ถ้าในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 ข้อคำถามใดมีค่าไคสแควร์ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 2 ข้อคำถามนั้นมีค่าไคสแควร์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และในทางตรงข้ามถ้าในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 1 ข้อคำถามใดมีค่าไคสแควร์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่ในการสอบถามทัศนคติครั้งที่ 2 ข้อคำถามนั้นมีค่าไคสแควร์ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งสองกรณีจึงกล่าวได้ว่าผู้นำกิจกรรมนิสิตมีทัศนคติเปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องนั้น ๆ ดังจะได้กล่าวตามลำดับตัวแปรที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีทัศนคติเปลี่ยนไปโดยขึ้นอยู่กับตัวแปรนั้น ๆ เป็นสำคัญ

ลำดับที่ 1 เพศ ผู้นำกิจกรรมนิสิตเพศชายกับเพศหญิง มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "อาวูโส" ในจุฬาฯ (ข้อ 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของนิสิตรุ่นพี่ต่อนิสิตรุ่นน้อง (ข้อ 7) ความรู้สึกต่อการที่นิสิตรุ่นพี่ปกครองนิสิตรุ่นน้อง (ข้อ 12) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัย (ข้อ 13) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการแต่งกาย (ข้อ 15) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการทำตนให้เป็นนิสิตที่ดี (ข้อ 16) ความเข้าใจเกี่ยวกับ "การประชุมเชียร์" (ข้อ 18) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเชียร์กีฬาที่ไม่ควรมีชวบนพาเหรด (ข้อ 22) ระยะเวลาในการฝึกซ้อมพาเหรด (ข้อ 24) ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ต่อส่วนรวม (ข้อ 28) ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคน (ข้อ 29) ผลเสียของการประชุมเชียร์ (ข้อ 30) การลงโทษนิสิตใหม่ที่ขาดซ้อมเชียร์ในห้องประชุม (ข้อ 32) การลงโทษนิสิตใหม่ที่ขาดเชียร์กีฬา (ข้อ 33) หน้าที่ของนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ (ข้อ 35) และการจำกัดสิทธิบางประการของนิสิตใหม่ในแต่ละคณะ (ข้อ 42)

ลำดับที่ 2 ตำแหน่ง ผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายคำเนิงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "ระเบียบ" ในจุฬาฯ (ข้อ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโทษผู้ฝ่าฝืนคำขวัญใดคำขวัญหนึ่งของจุฬาฯ (ข้อ 6) การปฏิบัติตัวของนิสิตรุ่นน้องต่อนิสิตรุ่นพี่ (ข้อ 9) การศึกษาในมหาวิทยาลัย (ข้อ 11) ความรู้สึกต่อการที่นิสิตรุ่นพี่ปกครองนิสิตรุ่นน้อง (ข้อ 12) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่เกี่ยวกับชีวิตในมหาวิทยาลัย (ข้อ 13) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการแต่งกาย (ข้อ 15) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการทำตนให้เป็นนิสิตที่ดี (ข้อ 16) ความเข้าใจเกี่ยวกับ "การประชุมเชียร์" (ข้อ 18) การเชียร์กีฬาที่ควรมีชวบนพาเหรด (ข้อ 21) การเชียร์กีฬาที่ไม่ควรมีชวบน-

พาเหรด (ข้อ 22) การจัดการฝึกซ้อมพาเหรด (ข้อ 23) หน้าที่ของนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุม
การเชียร์ (ข้อ 35) และการจำกัดสิทธิบางประการของนิสิตใหม่ในแต่ละคณะ (ข้อ 42)

ลำดับที่ 3 คณะ ผู้นำกิจกรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
คณะรัฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะ
อักษรศาสตร์ แผนกอิสระสื่อสารมวลชนและการประชาสัมพันธ์ และ กรรมการสโมสรนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ
"ระเบียบ" ในจุฬาฯ (ข้อ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของนิสิตรุ่นพี่ที่ค (ข้อ 8) การ
ปฏิบัติตัวของนิสิตรุ่นน้องต่อนิสิตรุ่นพี่ (ข้อ 9) ความรู้สึกต่อการที่นิสิตรุ่นพี่ปกครองนิสิตรุ่นน้อง
(ข้อ 12) ประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการแต่งกาย (ข้อ 15) ลักษณะ
ของประธานเชียร์ (ข้อ 27) ประโยชน์ของการประชุมเชียร์ที่มีต่อนิสิตแต่ละคน (ข้อ 29)
การที่ควรมีนิสิตรุ่นพี่ควบคุมความประพฤติ และการวางตัวของนิสิตใหม่ (ข้อ 37) ลักษณะ
การแต่งกายของนิสิต (ข้อ 40) และ การแต่งกายของนิสิตรุ่นพี่ (ข้อ 41)

ลำดับที่ 4 สายวิชาที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้นำกิจกรรมนิสิตที่เรียน
อยู่ในสายวิชาวิทยาศาสตร์ และ ศิลป ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่าง
กันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากคำแนะนำของนิสิตรุ่นพี่ด้านการแต่งกาย
(ข้อ 15) ความเข้าใจเกี่ยวกับ "การประชุมเชียร์" (ข้อ 18) ผลเสียของการประชุม-
เชียร์ (ข้อ 30) การลงโทษนิสิตใหม่ที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของการเชียร์ (ข้อ 31)
การลงโทษนิสิตใหม่ที่ขาดซ้อมเชียร์ในห้องประชุม (ข้อ 32) ความรู้สึกต่อการถูกลงโทษ
ต่อหน้าที่ประชุมเชียร์ (ข้อ 34) หน้าที่ของนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ (ข้อ 35) และ
จำนวนนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ (ข้อ 36)

ลำดับที่ 5 อายุ ผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีระดับอายุมาก ปานกลาง น้อย มีทัศนคติ
ที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "อาวูโส" ในจุฬาฯ (ข้อ 1) ความ-
เข้าใจเกี่ยวกับ "การประชุมเชียร์" (ข้อ 18) ความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาที่ควรใช้
ในการฝึกซ้อมเชียร์ในห้องประชุม (ข้อ 19) การลงโทษนิสิตใหม่ที่ขาดซ้อมเชียร์ในห้อง
ประชุม (ข้อ 32) และการแต่งกายของนิสิตรุ่นพี่ (ข้อ 41)

ประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรม ผู้นำกิจกรรมนิสิตที่เคยมีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรมมาก่อน มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของนิสิตรุ่นน้องต่อนิสิตรุ่นพี่ (ข้อ 9) การเคารพเชื่อฟังนิสิตรุ่นพี่ (ข้อ 10) ความรู้สึกต่อการถูกลงโทษต่อนาทีประชุมเชียร์ (ข้อ 34) หน้าที่ของนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ (ข้อ 35) และการที่ควรมีนิสิตรุ่นพี่ควบคุมความประพฤติและการวางตัวของนิสิตใหม่ (ข้อ 37)

ลำดับที่ 6 ลำดับรุ่นที่นิสิตเข้าศึกษาในจุฬาฯ ผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีใบบุคคลรุ่นแรกของครอบครัวของตน และผู้นำกิจกรรมนิสิตที่เป็นบุคคลรุ่นแรกของครอบครัวของตนที่เข้าศึกษาในจุฬาฯ มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "ประเพณี" ของจุฬาฯ (ข้อ 3) ความเข้าใจเกี่ยวกับ "การประชุมเชียร์" (ข้อ 18) และความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ (ข้อ 35)

ภูมิลำเนาของโรงเรียนเดิม ผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มาจากโรงเรียนเดิมที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเชียร์กีฬาที่ควรมีขบวนพาเหรด (ข้อ 21) ความรู้สึกต่อการถูกลงโทษต่อนาทีประชุมเชียร์ (ข้อ 34) และลักษณะการแต่งกายของนิสิต (ข้อ 40)

คะแนนสอบปลายปีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้นำกิจกรรมนิสิตที่ได้คะแนนสอบในระดับสูง ปานกลาง ต่ำ มีทัศนคติที่เปลี่ยนไปแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับ "ระเบียบ" ในจุฬาฯ (ข้อ 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการลงโทษนิสิตใหม่ที่ขาดซ้อมเชียร์ในห้องประชุม (ข้อ 32) และจำนวนนิสิตรุ่นพี่ที่ควบคุมการเชียร์ (ข้อ 36)

จากการอภิปรายผลข้างต้นจะเห็นชัดเจนว่าการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาฯ ขึ้นอยู่กับ เพศ ตำแหน่ง คณะ สาขาวิชาที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อายุ ประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรม ลำดับรุ่นที่นิสิตเข้าศึกษาในจุฬาฯ ภูมิลำเนาของโรงเรียนเดิม และคะแนนสอบปลายปีในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ซึ่งเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยของ เจนีส และฟิลด์³ ผลการวิจัยของลีเวนทาล โจนส์ และเทรมบลี⁴

³ Janis and Field, loc. cit.

⁴ Leventhal, Jones and Tremblay, loc. cit.

ที่ว่า เพศมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติ และยังมีสนับสนุนผลการวิจัยของเซอร์ฟ⁵ ซึ่งพบว่าบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่ในสังคมต่างกันจะมีการยอมรับและการปฏิเสธข้อมูลที่ได้รับแตกต่างกัน ผลการวิจัยของ เชปเลอร์⁶ ซึ่งพบว่าประสบการณ์เดิมมีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติอย่างมาก รวมทั้งผลการวิจัยของ เกตเซลส์ และแจ๊คสัน⁷ ซึ่งพบว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลแตกต่างกันจะมีความคิดที่แตกต่างกัน และผลการวิจัยของฟรีดแมน⁸ ซึ่งพบว่าบุคคลที่มีระดับอายุต่างกันจะมีทัศนคติที่แตกต่างกัน จึงนับว่าเป็นการสนับสนุน สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า การเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตแตกต่างกันไปตามตัวแปรใดแก่ คณะ เพศ อายุ ตำแหน่ง ลำดับรุ่นที่นิสิตเข้าศึกษาในจุฬาฯ สาขาวิชาที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเดิม คะแนนสอบปลายปี ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และการรวมกิจกรรม และเมื่อพิจารณาในบรรดาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนทัศนคติ จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีต่อกิจกรรมนิสิตขึ้นอยู่กับ เพศ ตำแหน่ง และคณะ เป็นสำคัญ

ในการเปรียบเทียบค่าดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา (ตารางที่ 11) ผู้นำกิจกรรมนิสิตมีดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติแตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์หาค่าไคสแควร์ของดัชนีการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายต่าง ๆ ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการเปลี่ยนทัศนคติในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายต่าง ๆ จึงเป็นการค้านกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า มีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนทัศนคติในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมนิสิตหรือกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่เขากระทำร่วมกันนั้นเป็นกิจกรรมที่เขาต้องรับผิดชอบ

⁵ Triandis, op. cit., p. 87.

⁶ Shepler, loc. cit.

⁷ Getzels and Jackson, loc. cit.

⁸ Freedman, loc. cit.

ร่วมกันอย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กัน และถึงแม้จะเป็นกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับคณะก็ตาม กิจกรรมนิสิตก็จะต้องดำเนินไปตามนโยบายเดียวกันคือดำเนินไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยมีสโมสรนิสิตเป็นศูนย์กลาง ภายใต้ความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย⁹ และผู้นำกิจกรรมนิสิต แม้จะมีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันก็ตาม แต่ก็มีวัตถุประสงค์และร่วมในกิจกรรมเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่มีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนทัศนคติในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายต่าง ๆ

อนึ่ง การวิจัยในครั้งนี้ เก็บผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีต่อกิจกรรมนิสิต ภายหลังจากที่ผู้นำกิจกรรมนิสิตได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตทุกด้าน โดยถือว่าฟุทบอลประเพณีระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นกิจกรรมสุดท้าย แต่ควยเหตุที่ในปีการศึกษา 2516 นี้ได้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อนขึ้นคือ เหตุการณ์ในวันที่ 14 ตุลาคม 2516 จึงทำให้กิจกรรมที่เคยดำเนินมาในปีก่อน ๆ ลึกลับลง ทัศนคติที่เปลี่ยนไป ตลอดจนทิศทางในการเปลี่ยนทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตอาจจะได้รับอิทธิพลจากเหตุการณ์ในวันนั้น ซึ่งทำให้บทบาทของนิสิตนักศึกษาเปลี่ยนไปโดยที่นิสิตนักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมของชาติบ้านเมืองมากขึ้น อย่างไรก็ตามบรรดาผู้นำกิจกรรมนิสิตเหล่านั้นก็ได้เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตในด้านต่าง ๆ มาแล้วอย่างครบถ้วนอย่างน้อยที่สุด 1 ปี คือ เมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาฯ ผลการวิจัยในครั้งนี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจอ้างอิงและเป็นแนวทางในการศึกษาการเปลี่ยนทัศนคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมนิสิตต่อไป

การอภิปรายผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้คือ

1. ผู้นำกิจกรรมนิสิตเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอันเนื่องมาจากประสบการณ์ด้านกิจกรรม

⁹จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายกิจการนิสิต, เรื่องเดิม, หน้า 2.

2. ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิต มีทิศทางของการเปลี่ยนไปในทางละทิ้งทัศนคติเดิมมากกว่าเกิดทัศนคติใหม่
3. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้นำกิจกรรมนิสิตขึ้นอยู่กับ เพศ ตำแหน่ง และคณะตามลำดับ
4. ไม่มีความแตกต่างกันในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระหว่างผู้นำกิจกรรมนิสิตฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง ฝ่ายดำเนินงาน ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกีฬา